

ЕТНО Репортер

Брой 8

Април 2009 г.

Издание на СОУ "Св. Св. Кирил и Методий" - с. Сатовча по проект:
**ПОДОБРЯВАНЕ НА МУЛТИКУЛТУРНАТА СРЕДА В УЧИЛИЩЕТО
И ДЕТСКАТА ГРАДИНА В СЕЛО САТОВЧА**
Министерство на образованието и науката
Оперативна програма
"Развитие на човешките ресурси"

ТЕМИ В БРОЯ:

Международен
Ден на Ромите

Знаете ли че ...

Великден ...

... Лазаровден,
Цветница

Пролетните
болести

Европейски ден на
солидарността...

ОФОРМЛЕНИЕ
И ПЕЧАТ

e-mail: mixart@abv.bg
GSM 0898 770 558

NEVER MORE - НИКОГА ВЕЧЕ !?

На 11 март 2003 г. в България бе отбелязана 60-та годишнина от спасяването на евреите в България. Това, което трябва да се каже днес при празнуването на Международния Ден на Ромите - 8-ми април е, че българите спасяват и ромите, населяващи територията на страната. Това е не по-малко знаменит момент в историята.

Геноцидът на ромите през периода на Втората световна война е неразделна част от нейната история. Идеята на националфашизма за чиста арийска раса покрива Европа с трупове на хиляди невинни хора - евреи, роми, руси и украинци. От тези групи най-много засегнати са евреите, а на второ място е гибелта на ромите. По официални данни загиналите роми са около 200 000 хиляди души, но избитите в лагерите на смъртта или починалите от глад роми са още 300 000 хиляди, което прави общо около 500 000 хиляди души.

Началото на прогонванията на ромите започва в Германия още през 1922 г., главно в Прусия и Бавария, когато се създават и първите закони със забрани за ромите, а за неродените в Бавария е постановено изселване. Също така през 1933 г. на власт в Германия идва нацизма, който наследява вече действащи антицигански закони. Нацистите много бързо установяват расова йерархия, на върха поставят арийците.

Евреите и ромите еа обявени за нисша класа. През 1937 година се предлага изгарянето на отделни ромски квартали в германски градове. Още през 1935 г. ромите в Германия са вече преброени и те са 30 000 хиляди души. По това време се депортират в трудови лагери, а през 1936 г. са натикани в концентрационни лагери в Дахау, който е един от първите лагери в Германия. Година по-късно ромите от Франфуркт на Майн са преместени в лагера в Дезелщресе. В едни от най-жестоките лагери в Бухенвалд и Аушвиц са натикани роми, които са включени в експерименти с отровен газ, медицински експерименти, атропологични изследвания и стерилизация като начини за унищожение на ромската общност в Европа. Когато войната завършва, останалите живи роми са 600 от преброените и регистрирани преди това в документи на Щази 29 400 души, сред които има отстранени роми, работещи във ВВС, Военната Флота и други институции. Приравнени са и осъдени на смърт с евреите и пленниците, окупирани от Фашистка Германия. Тези факти подсказват третирането на ромите от други европейски страни, които се явяват като съюзници на Германия или са окупирани от нея. Окупираните са сполетени от същата нечестива съдба. Евреите са задължени да носят жълта звезда, а ромите - черни триъгълници, които са белези за по-нисша раса, която трябва да бъде унищожавана по идеята на фашизма.

"Никога вече" - казваме днес, на 8-ми април при честването на Международния Ден на ромите в памет на загиналите от геноцида в Европа. Посланието е, че всеки трябва да има равен шанс в живота, да е свободен, да притежава свобода и на всеки трябва да са гарантирани естествените права.

Геноцидът на ромите в съюзниците и сателитните държави на Германия като България, Унгария, Словакия и Румъния имат исторически обрати, които са част от историята на Втората световна война.

Координати:

e-mail: etnoreporter_sou_satovcha@abv.bg
GSM 0894 665393
0894 665386

Редакционен екип:

Емилия Качанова
Нели Коемджиева
Веселка Каптиева
Клуб „Етнорепортер”

Тези държави до известна степен са могли самостоятелно да работят и решават въпроси с ромското население на собствените си територии. Началната задача, продиктувана от германската политика към тези държави, е да унищожат първо евреите и след това - ромите. България е сред страните, единствена запазила своите евреи и роми, макар и притеснявана от фашистката власт. Незасегнатите от геноцида роми в България населяват дълбоките провинции. Останалите страни изпращат своите евреи в "лагерите на смъртта" в Германия, а ромите са събирани в трудови лагери и използвани до физическо унищожение.

БЪЛГАРИЯ

През 1939 г. в страната живеят около 100 000 роми. Няма доказателства за депортирани от България към лагерите на смъртта, въпреки че се получават инструкции от Германия, но те не се изпълняват от нашето правителство. Издават се различни правителствени разпоредби през 1942 г., според които ромите са задължени да извършват принудителен физически труд по тогавашни държавни строежи. През същата година се забраняват и браковете между българи и роми. Също така правителството през 1948 г. депортира софийските роми от столицата в провинцията, като използва за тази цел тогавашните сили на реда. Този ход се определя като превенция за евреите и ромите с цел да не се срещат софийските роми и евреи с германските войници, защото войниците имат задача да проверяват и затварят роми и евреи. Също така са правени проверки по места, особено в Родопите, там турскоговорящото население укрива ромите, а самите роми са принудени от обстоятелствата да се идентифицират като турци и да отседат в тези места до края на войната. В тези години все още голяма част от ромите в България нямат уседнал начин на живот. Като доказателство за това са кагунарите - една от ромските подгрупи. Номадският начин на живот на ромите подтикна и ги среща с партизани в антифашистката борба. Около 20 са останалите живи роми, активни борци против фашизма в България, а десетки са убити като партизани или ятаци.

Това, че България запазва своите малцинства, е следствие на дългогодишното съжителство, търпимост, поставяне на едните и другите под общи социални-икономически ситуации и начин на живот, а правителството по това време не желало да влиза в противоречия и конфликти с общественото мнение. Така България, единствена от съюзниците на Германия, запазва своите малцинства от фашисткия геноцид по времето на Втората световна война.

УНГАРИЯ

До края на 1943 година, когато страната е относително самостоятелна, положението на ромите, макар и тежко, не е трагично и няма към този момент депортирани роми в лагерите на смъртта в Полша и Германия. През 1944 г., Когато на власт идва фашисткото движение "Пречупена Стрела", движението подкрепя и защитава идеята на фашистка Германия. От март 1944 г. започва депортирането на евреи от Унгария. През август с.г. се издава заповед, засягаща ромското население. Унгарски и немски войници започват да арестуват роми и през октомври същата година да ги товарят на влакови композиции за лагерите на смъртта. По това време Червената армия настъпва и това дава шанс на мнозина роми да избягват в горите и да се присъединяват в редиците на армията при пристигането ѝ.

Много от ромите са намирани от унгарски и немски войници и избивани като диви животни, сред които имало деца и жени. В горите на месността Варполото са убити 110 роми мъже, жени и деца. Не се знае колко роми в Унгария са депортирани и унищожени в лагерите на смъртта, но след войната оцелелите са 3000. Ако тази цифра е на оцелелите, каква ли е цифрата на избитите в газовите камери, крематориумите, медицинските експерименти и загиналите от глад и физически труд?!

РУМЪНИЯ

Гоненията и геноцидът започват още през 1940 г., когато на власт идва фашисткото правителство. Министър - председателят Антонеску е представител и проводник на фашистката идея в страната. Към същата година по статистика на правителството "непълноценната раса" в Румъния е над 600 000 роми. В лицето на ромите се вижда опасност поради тяхната многочисленост и нарастващия им брой за хората, изповядващи фашистката идея в страната. Прокарват се идеи, и то от интелигенцията, че от биологична и културна следна точка, ромите са на по-ниско стъпало на развитие като индивиди. През юли и август 1942 г. над 1100 роми са депортирани на изток, те имат собствени коне и каруци и за тях е необходима само охрана при транспортирането. Тези хора са излъгани, че ще имат възможност да работят и създадат собствени места за живеене. На изток нищо не им е осигурено, а лютата зима на 1943 г. довежда до тяхната смърт от измръзване. През май 1942 г. започва депортиране на изток и на роми, които водят уседнал начин на живот. Девет влакови товарни вагони са напълнени с роми от Букурещ и са изпратени откъд Днестър в територии, завзети от Германия. Към края на 1943 г. депортирането на роми започва да намалява, а след като германците са принудени да отстъпят териториите, завзети от Румъния, около 25 000 души се обявяват за жертви на фашисткия режим в страната.

Материалът подготви: **Веселка Каптиева**
Клуб "Етнорепортер" по материали на доц. Христо Кючуков (специалист в областта на ромската култура и език).

ЗНАЕТЕ ЛИ, ЧЕ ...

Най-важният и най-тържествен в т.нар. Големи Господски празници (посветени на живота и жертвата на Исус Христос) Великден - е предшестван от Велики пости. Те предполагат отказ от храни с животински произход, въздържане от сексуални връзки, от буйни прояви на веселия и забавления, от сключване на бракове. Постът започва на Сирни заговезни и продължава седем седмици. Най-набожните някога започвали поста на Чисти понеделник с три дни пълно въздържане от храна, т.нар. тримирене. Смесът на въздържанието е не "наказване" на хората, а насочване на съзнанието към духовната, не материалната страна на живота. Постът пречиства тялото, но и духа, а от медицинска гледна точка - организмът се освобождава от натрупаните вредни вещества и токсини. От постене са освободени онези хора, които са застрашени за здравето си - болни, бременни жени, малки деца, престарели и немоцни хора...

Големият християнски празник - Великден е предшестван от Лазаровден и Връбница (Цветница) - съответно на осмия и на седмия ден преди Възкресението на Божия син. Първият празник е посветен на възкресението на Св. Лазар, както и на възраждането на природата и плодородието на земята. Млади момичета, на възраст между 10 и 16 години, наречени лазарки се обличат в празнични дрехи и се окичват с цветя и зеленина. Обикалят селото и пеят лазарски песни с пожелание за здраве, добър живот и благоденствие, играят лазарско хоро. Домакините, от своя страна, ги даряват с орехи, плодове, дори и с пари. На Връбница традицията повелява да се осветят в църквата набрани върбови клонки, които напомнят палмовите клонки, с които привържениците на Исус Христос го посрещнали при влизането му в Йерусалим. С осветената върба, символ на здраве и жизненост, християните окичват вратите на къщите си. Затова празникът е известен като Връбница и още - Цветница, защото се берат цветя, окичват се къщите с тях, подаряват се букети при гостуване.

На 24 април арменците от цял свят тачат Деня на всенародния траур в памет на загиналите от геноцида на техния народ през 1915 г. Тогава в Османската империя са избити милион и половина арменци. На този ден се събират на панахида в гробищата и на траурни митинги.

На астрологическия месец Април в мюсюлманския лунен календар съответстват месеците Рабиулахир и отчасти Джемазиулеввел.

ВЕЛИКДЕН

ВЕЛИКДЕН - ЕДИН ОТ НАЙ-ГОЛЕМИТЕ ХРИСТИЯНСКИ ПРАЗНИЦИ (Възкресение Христово, Пасха)

В християнската религия това е денят, в който християните празнуват възкресението на своя Господ - Исус Христос.

На Великден се чества възкръсването на Исус Христос - на третия ден, след като е бил разпънат на кръст и погребан. Празната гробница са видели жените мироносци, посетили гроба. Исус Христос се е явил на Мария Магдалена и на апостолите. Празнува се три дни. Вечерта преди полунощ в събота се отслужва тържествено богослужение, като точно в полунощ свещеникът обявява Възкресението с думите "Христос Воскресе".

При обявяването на Възкресението свещеникът изнася запалена свещ, от която всички присъстващи палят своите свещи и носят по домовете си. Ритуалът, свързан със запалването на свещта, е заимстван от подобен, който се извършва в Йерусалим в църквата "Св. Възкресение" при слизване на Благодатния огън. Подготовката за честването му започва в седмицата преди Великден, наречена Страстната седмица (така се наричат дните на христовите страдания). Първите три дена (Велики Понеделник, Велики Вторник, Велика Сряда) са отредени за почитване и разтребване на дома, като на всичко това се предава и символично пречистващ характер - прави се за здраве. На Велики Четвъртък е забранено да се работи (за предпазване от градушка), боядисват се великденските яйца. На Велики Петък (наречен още Разпети петък) се ходи на църква и се промушваме под масата, един или три пъти за здраве. На Велика събота жените ходят на гробищата, преливат и прекадяват мъртвите. И в събота може да се боядисват яйца. Първото яйце винаги се боядисва в червено от най-възрастната жена в семейството, след което тя рисува кръст с него върху челото на децата за здраве. Според поверието този, чието яйце остане здраво след чукането (борак, борещ), ще е най-здрав през годината.

След като 50 дни (времето на Великите пости) сме яли само растителна храна, най-после идва момента да "заговеем". Първото, което хапваме след Великденската литургия, са боядисаните великденски яйца и козунак. Преданието разказва, че Мария Магдалена е поднесла на император Тиберий червено яйце с думите "Христос Воскресе". Християните възприели яйцето като символ на раждащия се живот от природата. В православния свят яйцата се използват като специално великденско поздравление. Хората се чукат с яйца и се поздравяват с думите "Христос Воскресе".

По същия начин агнето е изключително важен символ на Великден. То представя Исус и се свързва с неговата смърт, тъй като е принесено в жертва в Деня на възкресението. Християнската традиция представя Исус като Божи агнец. В много домове традицията повелява да се яде агнешко на първия ден след Великите пости.

Така милиони християни почитат Великден и днес, независимо от различните хипотези, които се опитват да коригират или доразвият библейската легенда за разпъването и възкресението на Исус Христос.

**Материалът подготви: Нели Бурова - учител по химия
В СОУ "Св. Св. Кирил и Методий" с. Сатовча по материали
от сп. "Великден" (приложение към в. "Труд" от април 2008 г.)**

"Всички заедно - и на празник, и в делник" - учителският колектив от СОУ - Сатовча споделят празничните чувства и възвращения на богата великденска трапеза

Как сатовчанските християни отбелязват празника?

Информация на Йорданка Попова (Тасева)

В с. Сатовча Великден започва от Велики понеделник до неделя, когато е същинският празник. Велики четвъртък се използва за почитване на къщата от зли духове. Всички дни от понеделник до петък се наричат Велики. Сряда вечерта камбаната бие празнично за Велики четвъртък, когато се ходи на църква.

Сутринта на Велики четвъртък домакинята става рано и боядисва яйца. Първото яйце непременно трябва да е червено. Прави се кръст на челото и на бузите на този, който е най-млад в къщата, за да е жив и здрав и да има румени бузи. Следобед започват да месат пити и козунаци. От тестото за питата се прави и геврече. В средата му се слага червено яйце. В четвъртък вечерта, както вече споменахме, има голяма черковна служба. По време на службата се пеят 12 Евангелията. На всяко Евангелие се бие камбаната: на Първо Евангелие - 1 път, на Второ - два пъти и т.н. След изпяване на Евангелията, се изнася иконата на Исус Христос. След това се изпява още една молитва, изважда се плащеницата и се слага върху масата.

На разпът петък се обикаля един път църквата. А в събота вечерта, по време на голямата литургия, се честват празника на Христос. След това се излиза пред църквата и се опаява светена вода, обикаля се три пъти църквата като на третия път се спира пред входната врата. Свещеникът изпява на три пъти молитви, след което влиза заедно с всички хора в църквата. Попът и други хора държат плащеницата, за да се преврат. Щом стане 12.00 часа (полунощ) всички светлини се гасят. И точно в това време свещеникът запалва 2 големи свещи, излиза пред олтара и благославя всички християни.

В неделя сутринта всички си честват празника с "Христос Воскресе!". Във всеки дом се приготвя богата великденска трапеза.

**Информацията взе: Екатерина Шкуртова - ученичка в 8 кл.,
Клуб "Етнорепортер".**

Лазаровден

Отбелязва се съответно на осмия ден преди Възкресението на Божи син, предпоследната събота от Великия пост. Църковният празник е посветен на възкресението на Св. Лазар. Евангелието разказва, че сред чудесата, извършени от Исус Христос, с които доказвал силата на вярата, всевластието на Бога и своята същност на Божи син, е и чудото с възкресяването на Лазар.

В народната традиция, обичаите на Лазаровден нямат голяма връзка с църковния празник. Те принадлежат на пролетния цикъл, посветен на възраждането на природата, плодородието на земята и потомството на хората. Млади момичета, на възраст между 10 и 16 години, наречени лазарки, се обличат в празнични дрехи и се окичват с цветя и зеленина. Обикалят селото и пеят лазарски песни с пожелание за здраве, добър живот и благоденствие, играят лазарско хоро. Домакините, от своя страна, ги даряват с орехи, плодове, дори и с пари. Пред всяка къща се играе лазарско хоро.

След края на обиколката, момичетата организират обща трапеза в дома на някоя от тях и си поделят поравно събраното. На някоя места се извършва гадаене по пръстени, наречено ладуване - пръстените на момите се слагат в копе с вода, което остава през нощта навън, а на другия ден се вадят с наричания и предсказания за бъдещето на притежателката. Празникът завършва с общо хоро. Обичаят имал и ясно социално послание: приема се, че момичетата от лазарската група вече са готови за женитба.

Връбница (Цветница)

Последната неделя преди Възкресение, наречена Цветоносна неделя, отбелязва деня, в който Иисус Христос влиза в Йерусалим, за да отпразнува еврейската Пасха. Според Евангелието, Иисус е посрещнал от своите привърженици с развети палмови клонки, които разстиляли на земята пред него. Сутринта в деня на празника в църквата се провежда тържествена литургия и свещениците осветяват набрани върбови клонки, които напомнят клоните и листата на палмата. Оттук идва и популярното име на този ден - Връбница. В българската традиция гъвкавата върба е символ на здраве и жизненост. Осветената върба християните окачват вратите на къщите си. В този ден къщите се украсяват и с цветя, а хората си гостуват и си носят букети. Оттук идва и второто популярно име на празника - Цветница.

Някога празникът Връбница е продължавал с различни обреди. Лазарките отивали край течаща вода (река, поток, чешма) и пускали по нея венчета от върба. Друг обичай е "кумичене" - кукла, направена от хляб, се пускала по водата в ладийка от царевично листо. Момичето, чийто венец или ладийка излизали най-напред, се избирало за кумица, предводителка. Смятало се, че кумицата първа ще се омъжи. Привечер се играло последното позволено лазарско хоро.

Източник: Гаврилова, Р. Колекция "1000 неща, които трябва да знаем за България". С., 2008, с.24.

Честит имен ден на всички ученици и учители, които носят имена на цветя!!!

ПРОЛЕТНИТЕ БОЛЕСТИ

Религиозният ни дълг пред болните

"Човекът е сътворен слаб" (ен-Ниса, 28). Затова винаги може да се разболе. Ето защо, той трябва да се храни, да се облича, да спазва хигиенните правила и да знае цената на своето здраве. Здравото е първостепенен фактор за човешкото щастие. "Има две блага, които хората не ценят достатъчно: здравето и свободното време" (Тирмизи).

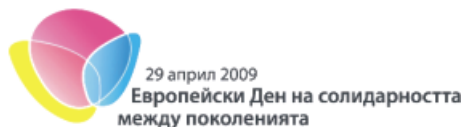
Цената на всяко нещо се разбира едва, когато го изгубим. Затова, докато не се разболе, човек не знае цената на здравето си. Болестите са своеобразно изпитание за човека. Те идват да ни докажат цената на здравето, да ни напомнят за нашия Създател, засилват състрадателността у човека.

Въпреки всичките мерки, които е взел, човек пак може да се разболе. При това положение, освен че болният трябва да се подложи на лечение, близките му са длъжни да проявят внимание и грижи към него.

Болният човек, независимо от каква болест се е разболял, непременно трябва да бъде подложен на лечение. Според исляма, в такъв случай болният трябва да направи две неща: първо, да подложи на лечение тялото си като спазва диета, да приема лекарства и, ако е необходимо, да се подложи на операция. Второ, също много важно - той не бива да губи кураж, а да се моли на Всевишния да му върне здравето.

Доц. д-р Исмаил Карагъзов

[Http://www.genmufti.net/bg/library/magazine/4-7-2008-16-2009-04-07-23-03-54.html](http://www.genmufti.net/bg/library/magazine/4-7-2008-16-2009-04-07-23-03-54.html)

29 април 2009
Европейски Ден на солидарността
между поколенията

Многобройни разнообразни инициативи на организации и хора от всички възрасти се включиха в Националната кампания "Европейски ден на солидарност между поколенията"

На 29 април 2009 г. за първи път бе отбелязан Европейският ден на солидарността и сътрудничеството между поколенията, приет от Европейски Съвет по предложение на Словенското председателство през 2008 г. Тази инициатива ще играе важна роля за насочване на общественото внимание към насърчаване на солидарността, нуждата от промяна в политиките за възрастни хора и създаване на нови визии за изграждане на общество на всички възрасти.

Солидарността между поколенията е важна за гарантирането на достъпни, качествени и финансово ефективни системи за социална закрила, които са основите на Европейския социален модел. В условия на променяща се демографска реалност в Европа и на финансова и икономическа криза солидарността между поколенията е напълно важна. Те има какво да научат едни от други. Създаването на възможности за различни генерации да се срещат, да работят и живеят заедно, позволява да се възползват от опита, знанията, енергията, жизнеността и отговорността на другите възрастови групи. В контекста на свиващи се публични ресурси на преден план излиза въпросът за грижата за другите и получаването на закрила в различни моменти от живота. Това е практика на нашата споделена човечност, в която солидарността между поколенията е основен елемент.

Тази година за първи път пасоподавателите в Европа на възраст над 50 години ще бъдат мнозинство и тази промяна може да доведе до дисбаланс в представителството на интересите на различните възрастови групи, в които младите ще бъдат губещите. Необходимо е младежите, работещите и възрастните хора да участват в общи дебати за бъдещи политики и промени и да участват активно в процеса на вземане на решения на всички нива - местно, национално и европейско.

Европейският младежки форум, Европейското женско лоби, Европейската платформа на възрастните хора и други мрежи на граждански организации в ЕС приветстват обявяването на 29 април като ден, посветен на солидарността и насърчават:

Европейската комисия да направи необходимото за засилване на солидарността между поколенията чрез използване на европейски програми и структурни фондове; Европейският Парламент и Съвет да приемат 2012 година за Европейска година на солидарност между поколенията; да организира Европейска конференция „Солидарността и сътрудничеството между поколенията“ през април 2010г.; кандидатите за Европейски парламент 2009 да определят солидарността и сътрудничеството между поколенията като един от техните приоритети; избраните евродепутати да включат солидарността между поколенията в съответните документи за социална закрила, трудова заетост, здравеопазване, равни възможности, образование и др.

Граждански организации от цяла България ще се включат с различни инициативи в своята общност. Концерти, дискусии, представяне на филми, кулинарни събития, спортни състезания, надигравания и надприказвания, мода за млади и стари, рецитали и много други инициативи, свързани с темата за солидарността между поколенията, ще се проведат в десетки градове и села.

СОУ "Св. св. Кирил и Методий" с. Сатовча се включи активно в Европейския ден на солидарността. На 29 април под формата на час на класа се проведе извънреден 7-ми час в училището. Всеки класен ръководител бе избрал различен начин за отбелязване на Деня на солидарността - с демонстрации и припомняне на изри от миналото като "челик" и други; с използване на компютърни презентации с информация за живота на преишни поколения; с разкази на възрастни сатовчански жители-интелектуалци за традиции от миналото като любов и уважаване между младите, сватосване, сватби и др. Такива важни събеседници в 10-те класове бяха г-н Илия Влахов, Йорданка Попова (Тасева) наш ценен източник за много местни християнски обреди, празници и традиции..

Организатор на националната кампания у нас "Европейски ден на солидарност между поколенията" е Фондация Лале. Тя е неправителствена организация, основана през 2004 година. Нейната мисия е да насърчава социалната отговорност в българското общество, да стимулира сътрудничество между гражданите, бизнеса и държавата за подобряване качеството на живот и възможностите за развитие на хората в България. През последните десет години Фондация Лале е предоставила безвъзмездно финансиране за реализирането на повече от 420 проекта на граждански организации на обща стойност над 9 милиона лева. СОУ Сатовча също използва възможностите на фондацията и участва в изготвянето на обявени от нея два проекта, които реализира успешно. Единият от тях бе за оборудване на битова стая своеобразен мини-музей в училището с носии, ръкоделия, предмети от бита на християнски, мюсюлмански и ромски жители на Сатовча. Основният замисъл беше да се съдейства за съхраняване на празниците, обичаите и традициите на различните общности, както и да се запази тяхната взаимосвързаност и взаимнообслуженост.

Този документ е създаден с финансовата подкрепа на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“, съфинансирана от Европейския социален фонд. Цялата отговорност за съдържанието на документа се носи от СОУ „Св. св. Кирил и Методий“, село Сатовча и при никакви обстоятелства не може да се приема, че този документ отразява официалното становище на Европейския съюз и Договарящия орган.